

17

asc
la revista
a

IES "Sant Vicent"

2 Yo leo y tú?

3-5 Entrevista:
David Guijarro.

6 21 de març dia
internacional contra
el Racisme.

7 VI Centenari de la
Predicació de
Vicente Ferrer al
Raspeig.

8 Auca de Sant
Vicent Ferrer.

9 Visita a Alcoi.

10 Debat sobre el
canvi climàtic.

11 Els aliments
transgènics.

12 La llometa
Redona.

13 Entrevista:
Marina Motos.

14 Entrevista :
Sergio Khaled.

15-16 Entrevista:
Mar Ferre.

17-19 Diada
cultural.

20 Himne de
l'Hèrcules.

21 Entrevista:
Rufete.

22-23 Raimon,
Doctor Honoris
Causa per la U.A.

24 Teatre: Les
cadires.

25 Les xarxes
socials.

26 El canvi climàtic.

27 100 % lliure de
fum.

28 Nicotina o
caramels?

29 Conflicte a Líbia.

30-31 Respondre
preguntes
incòmodes.

32 Per què ens
enamorem?.

33-36 "El Retrato".

37-38 Entrevista:
Juan Martínez
Navarrete.

39 Game over
llibertat.

40 La violència de
genere.

41-42 Asclamàgic.

43 Pastís de poma.

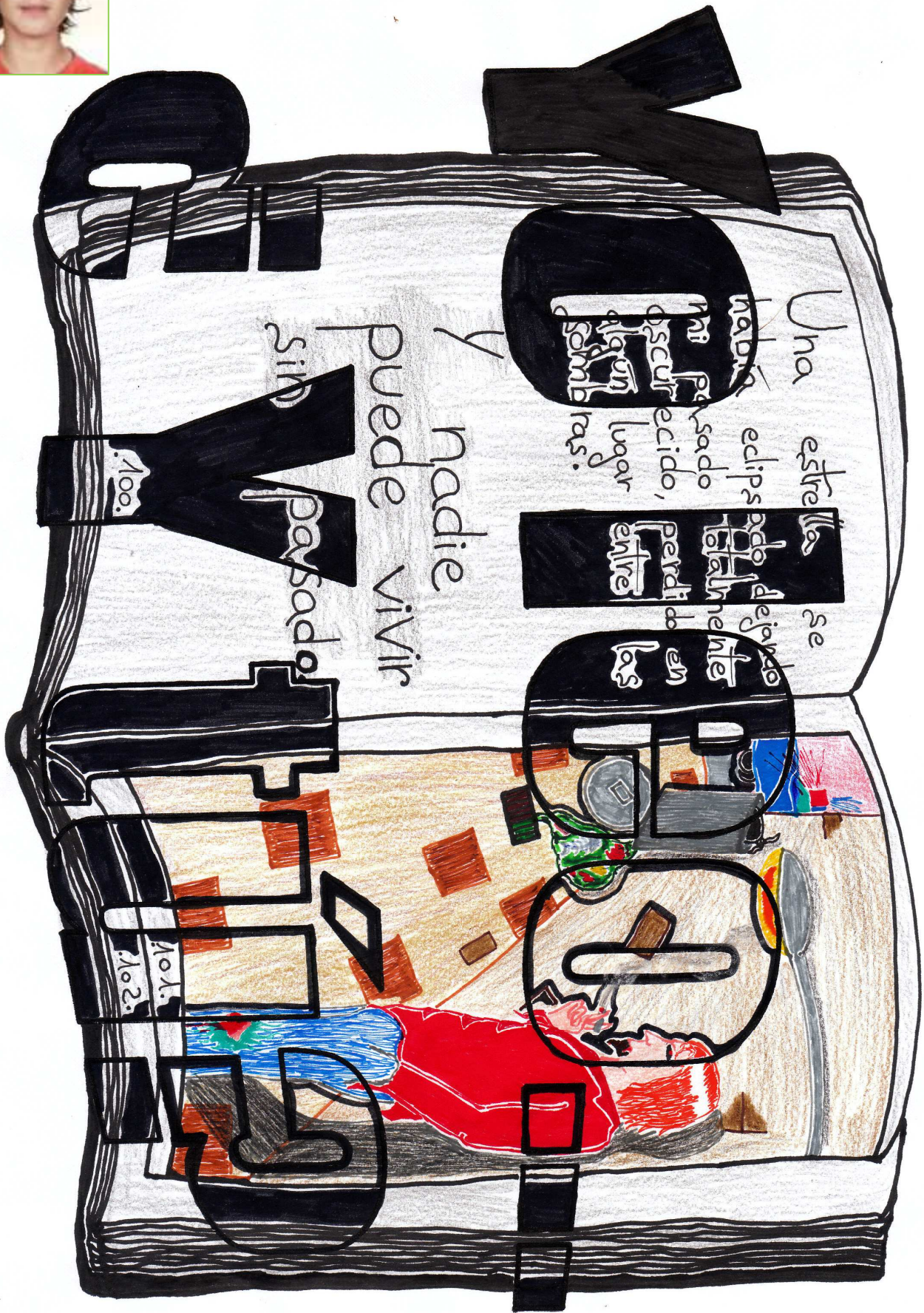
44-45 Horòscops.

46-48 *El
Escarabajo de Horus.*

49 I la clau?.

50 Pla d'animació a
la lectura.

Judit Borovoy - 1r A

Entrevista

DAVID GUIJARRO

“Química és tot el que som i el que ens envolta”

Aurora Bonet i Laia Cortina – 3r B

E

ntrevistem David Guijarro, vicedegà de química a la Universitat d'Alacant (UA), i exalumne de l'IES Sant Vicent. Va nèixer a la capital de província l'any 19a67 i es va llicenciar en Ciències Econòmiques en la mateixa universitat, on també va obtenir el Premi Extraordinari, de Doctorat. Va realitzar una estada post-doctoral a la Universitat d'Uppsala (Suècia) des de l'any 1995 a l'any 1997.

-Ja que este és l'any de la Química, teniu alguna cosa programada a la Universitat per a l'ocasió?

La Facultat de Ciències de la Universitat d'Alacant, que imparteix des de fa molts anys la Llicenciatura en Química i actualment ha posat en marxa el títol de Graduat en Química, vol sumar-se a les celebracions per l'Any internacional de la Química. Tenim la intenció d'organitzar un conjunt d'activitats a fi de tractar de conscienciar el públic sobre les contribucions d'eixa ciència al benestar de

la humanitat i promoure l'interés per la Química entre els jóvens. La idea inicial és organitzar una sèrie de conferències divulgatives impartides per investigadors de reconegut prestigi a nivell internacional a fi de donar a conèixer alguns dels últims avanços de la Química. A més, estem pensant en la possibilitat de fer una jornada de portes obertes en què alumnes de batxillerat vindrien a la nostra Facultat a realitzar algunes pràctiques senzilles en els nostres laboratoris i assistirien a una conferència de divulgació sobre la Química. Amb això pretenem que els estudiants adquirisquen una idea sobre la Química més ajustada a la realitat de la que sovint es presenta en alguns mitjans de comunicació social.

-Què és el que va fer que et decantares per la Química?

Les Ciències m'han apassionat des de la meua primera presa de contacte amb elles com a estudiant. Podia passar-me hores resolent problemes de

Matemàtiques, Física o Química sense adonar-me del temps que havia passat. Era quasi com un hobby. Així que, a l'hora de decidir-me per una carrera universitària, vaig tindre els meus seriosos dubtes sobre quina triar i al final em vaig decantar per la Química perquè li veia més aplicacions pràctiques possibles.

-Algun professor en especial?

Indubtablement, una part molt important de "culpa" de la meua afició per la Química la té un professor que jo vaig tindre durant la meua etapa d'estudiant a l'Institut de Sant Vicent. És tracta del senyor Manuel López, que lamentablement ja no es troba entre nosaltres. Ell va ser qui em va ensenyar el mètode científic i amb ell vaig realitzar els meus primers experiments al laboratori, tant de Física com de Química. Era un home que realment vivia les ciències que explicava i transmetia eixe entusiasme als seus alumnes. A ell he d'agrair-li molt el que fóra tan insistent en corregir els errors que jo cometia en les meues pràctiques de ciències i en que em fera esforçar-me a seguir sempre unes pautes determinades, ja que eixes ensenyances m'han vingut molt bé en la meua etapa posterior com a científic. Li estaré sempre agraït i lamente no haver pogut dir-li-ho abans que ens

"...una part molt important de culpa de la meua afició per la Química la té un professor que jo vaig tindre durant la meua etapa d'estudiant en l'Institut de Sant Vicent. Es tracta del senyor Manuel López, que lamentablement ja no es troba entre nosaltres."

deixara.

-Quin és el tregall d'un químic, què és el que fas en la teua rutina?

Treballar a la Universitat suposa compaginar docència i investigació i, en el meu cas, també gestió ara que estic ocupant el càrrec de Vicedegà de Química. Jo pertanc al Departament de Química Orgànica i a l'Institut de Síntesi Orgànica de la Universitat d'Alacant i la meua labor investigadora està centrada en eixa branca de la Química. Les meues principals línies d'investigació se centren a tractar de posar a punt noves metodologies de síntesi amb la idea que es puguen aplicar posteriorment a major escala per a la fabricació de compostos orgànics d'interés per les seues propietats biològiques o farmacològiques. Actualment tinc dues persones treballant amb mi i ells són que realment fan els experiments al laboratori, mentre que jo el que faig és proposar-los projectes per q que ells els realitzen i reunir-me amb ells per a discutir com van els projectes que tenen en funcionament i veure entre tots com podem fer que milloren els processos.

-Com ens afecta la Química en la nostra vida quotidiana?

Podem dir que Química és tot el que som i el que ens envolta. El cos humà és un dels sistemes més complexos de reaccions químiques que existeix. Els aliments que prenem són química pura: un conjunt de proteïnes, greixos, hidrats de carboni, vitamines, etc. Gràcies a un procés

“El cos humà és un dels sistemes més complexos de reaccions químiques que existeix.”

químic, com és la fermentació, disposem del pa, el vi, el formatge, etc. També gràcies a la Química podem conservar els aliments, La Química salva vides (airbags, plàstics lleugers d'alta resistència, fàrmacs), cuida de la nostra salut (additius, conservants, detergents, protectors solar, desinfectants, antisèptics), descobreix nous materials per a nosaltres (fibres tèxtils, materials electrònics, semiconductors, pintures) i millora l'entorn (detecció de contaminants i productes perillosos, control i eliminació de residus, utilització de nous combustibles i noves fonts d'energia, disseny de productes biodegradables), la Química permet el disseny i la fabricació de materials amb propietats noves i sorprenents.

-Què prefereixes, la investigació o la docència?

M'encanten les dues. La meua vocació com a docent va començar des de ben jove. Vaig començar a donar classes particulars des que vaig acabar el que abans s'anomenava l'Educació General Bàsica i des de llavors la meua activitat docent no ha parat. Realment disfrute fent classe i intentant que els meus alumnes entenguen i aprenguen la matèria que els explique. Pel que fa a la investigació, és un gran repte descobrir processos químics nous. La veritat és que cal tindre molta paciència i ser prou constant, ja que a vegades lluites molt de temps per desenvolupar un nou procés i no obtens bons resultats, però quan una de les teues idees funciona i li veus aplicacions pràctiques, és molt gratificant. Per a mi la docència i la investigació van unides. Crec que no en podria fer només una d'elles. De fet, quan dirigisc una tesi docotoral ensenye a un alumne a treballar com a científic al mateix temps que fem investigació. A més, en nombroses ocasions utilitze els resultats de les meues

investigacions com a exemples de la matèria que explique als meus alumnes de classe. Estan absolutament lligades.

-Quin crus que és el descobriment més important en química dels últims anys?

Un dels avanços més destacats dels últims temps són les reaccions d'acoblament catalitzades per pal·ladi desenvolupades pels investigadors R. F. Heck, E. Negishi i A. Suzuki, per les quals van rebre el Premi Nobel de Química en 2010. Estes reaccions són molt importants perquè permeten crear certs enllaços carboni-carboni que són molt difícils de fer mitjançant altres mètodes de síntesi i suposen una ferramenta molt eficient per a preparar noves molècules. Les reaccions d'acoblament catalitzades per pal·ladi s'han utilitzat per a la fabricació industrial a gran escala de productes farmacèutics o compostos orgànics utilitzats per la indústria electrònica.

També són molt importants els treballs de R. Noyori, que també va rebre el Premi Nobel de Química en 2001 per les seues investigacions en processos d'hidrogenació, junt amb W. S. Knowles. Hi ha molts compostos orgànics que existeixen en dues formes que són imatges especulars una de l'altra i cadascuna d'eixes formes pot provocar efectes completament diferents en el nostre organisme. Els catalitzadors utilitzats per Noyori i Knowles permeten preparar només una d'eixes dues formes per q certs compostos. El Professor Noyori va ser nomenat Doctor Honoris Causa per la Universitat d'Alacant, de la qual cosa estem molt orgullosos.

“ La veritat és que cal tindre molta paciència i ser prou constant, ja que a vegades lluites molt de temps per desenvolupar un nou procés i no obtens bons resultats, però quan una de les teues idees funciona i li veus aplicacions pràctiques, és molt gratificant.”

Raquel Romero- 3r B

L'esclavitud encara

F *“Es prohibeixen l'esclavitud, la servitud i la tracta dels éssers humans en totes les seues formes” (art. 17 de la Declaració dels Drets Humans)*

a poc s'han descobert més de 1000 persones en situació d'esclavitud a Brasil. El succés va ser descobert per les autoritats de Brasil en inspeccions rutinàries a empreses. Els explotadors no tenien suficient fent-los treballar pel dia i per la nit talant arbres i plantant llavors per a la producció de biocombustibles. Els mantenien sense lavabos, sense roba d'abric i sense llocs on guardar el menjar.

El mecanisme per a induir-los a una situació d'esclavitud era portar-los des de zones molt llunyanes pagant-los el bitllet i cobrant-los alts preus pels aliments que consumien. Els deutes els impediien tornar.

S'estima que a Brasil hi ha unes 85000 persones en situació d'esclavitud. Des del 2002 el govern de Brasil ha trobat 160 “empreses” com aquesta.

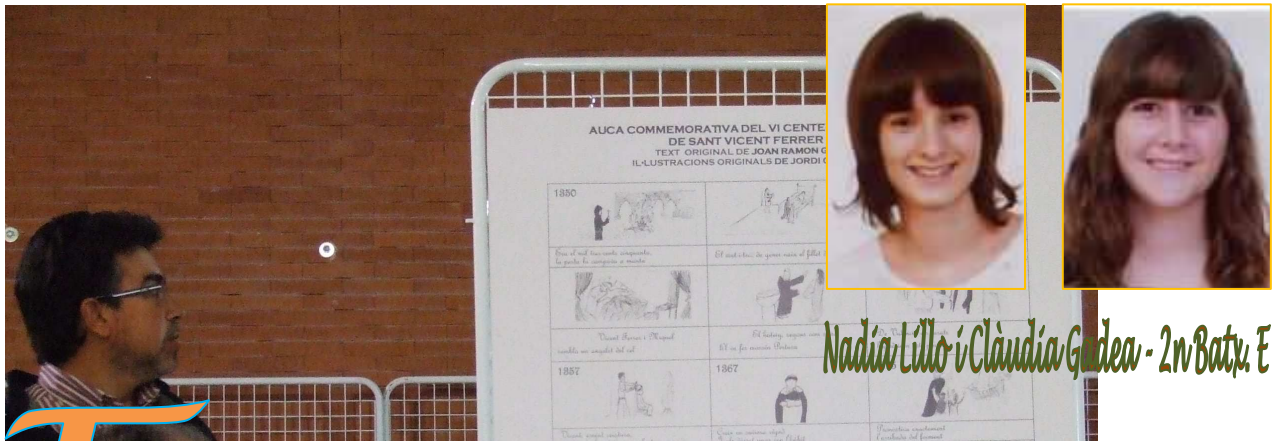
La gran majoria dels explotadors es dediquen a produir matèries biocombustibles.

És curiós com deriven les injustícies: 2000 anys enrere s'esclavitzava per motius de no ciutadania i per guerres. Fa 500 anys era un senyor feudal qui explotava els seus vassalls. Després es va esclavitzar per motius de raça i es trobaren tot tipus d'arguments per justificar-ho. Ara no importa la raça, l'origen o el que siga. N'hi ha prou amb un context de pobresa, algun productor sense escrúpols i un mercat sense control on vendre les seues matèries a un preu competitiu i cos quasi 0. Blancs, negres, grocs..., tots són possibles víctimes si viuen en la pobresa.

L'Organització de les Nacions Unides, amb l'objectiu de renovar el seu compromís de treballar contra el racisme, celebra cada 21 de març el Dia Internacional de l'eliminació de la Discriminació Racial.

“S'estima que a Brasil hi ha unes 85000 persones en situació d'esclavitud.”

VI CENTENARI DE LA PREDICACIÓ DE VICENT FERRER AL RASPEIG

E

El dia 12 de febrer del 2011 el Cercle d'estudis Sequet però Sanet va fer al Centre social de San Vicent del Raspeig, a l'aula d'usos múltiples (segona planta) una jornada per la celebració del VI centenari de la predicació de San Vicent Ferrer al Raspeig (1411- 2011).

Va durar tot el matí, des de les 10:00 fins les 14:00. Començà amb la inauguració de Sant Vicent Ferrer en la filatèlia, i hi va haver una **exposició filatèlica** vicentina al voltant de tota la sala amb segells del sant commemorat.

A les 10.15 es va representar el **Miracle "Sequet però Sanet"** per Joan Ramón Guijarro i a les 10.45 una **presentació i lectura** de les comunicacions de la jornada vicentina.

D'11.45 a 12 hi hagué un **descans** i es van oferir dolços i beguda (sucs, café, etc).

Després de la parada de l'esmorzar, a les 12:14, el filòleg català i professor de l'IES Sant Vicent Joan Ramón Guijarro va exposar una **auca commemorativa**, que explicava la vida del sant i es va repartir a tots els assistents a l'acte.

A continuació, es va repartir un llibre sobre la **música litúrgica** al voltant de Sant Vicent Ferrer, que fou explicat pel professor d'Història de l'IES Sant Vicent, i també participant del Cercle d'Estudis Sequet però Sanet, Vicente Millán.

Tot seguit, es va repartir a tots els assistents una **impressió** de San Vicent, feta amb una màquina d'impremta al mode tradicional, amb un paper que es farà vell amb el temps, donant una aspecte antic.

També fou explicada per Vicente Millán, que analitzà tota la seva simbologia.

Finalment, es va repartir un **video** de Fernando Monllor que va voler fer un resum de la devoció de la música i la festa.

Núm. 48 - 1984 - 1985 - 1986 - 1987 - 1988 - 1989 - 1990 - 1991 - 1992 - 1993 - 1994 - 1995 - 1996 - 1997 - 1998 - 1999 - 2000 - 2001 - 2002 - 2003 - 2004 - 2005 - 2006 - 2007 - 2008 - 2009 - 2010 - 2011 - 2012 - 2013 - 2014 - 2015 - 2016 - 2017 - 2018 - 2019 - 2020 - 2021 - 2022 - 2023 - 2024 - 2025

**AUCA COMMEMORATIVA DEL VI CENTENARI DE LA PREDICACIÓ
DE SANT VICENT FERRER AL RASPEIG**
TEXT ORIGINAL DE JOAN RAMON GUIJARRO TOLEDO
IL·LUSTRACIONS ORIGINALS DE JORDI GUIJARRO CONTRERAS

Jordi Guijarro-2n B

1350 		
Era el mil tres-cents cinquanta, la peeta hi campaça a manta	El vint-i-tres de gener naix el filllet de Ferrer	Sa mare, que és Na Constança, se'l mira amb molta esperança
Vicent Ferrer i Miquel sembla un angelet del cel.	El bateig, segons com s'usa li'l va fer mossén Pertusa	De València els jurats l'apadrinen tots plegats
1357 	1367 	1375
Vicent, essent criatura, als set anys rep la tonadura	Creix en saviesa ràpid I als deuets anys rep l'hàbit	Pronostica exactament l'arribada del forment
1376 	1378 	1382
Va a Lleida, a Barcelona i a Tolosa del Garona	Amb una gran eloqüència, fa de prior a València	A la guerra entre els dos bàndols, diu que ja n'hi ha prou d'escàndols
1392 	1395 	1398
De la reina Violant confessor serà a l'instant	Fa costat al papa Luna però aquest voldrà la lluna	Malalt, estant a Prinyó, Vicent té una visió
13 	1411 	
I predica a tot lo món que ja se la fi del món	Entre cap d'any i el febrer se al Raspeig; sí que pot ser	Converteix, sense descans, mors i jueu en cristians
1415 	1419 	1455
A la Guerra dels Cent Anys diu que ja n'hi ha prou de danys	A la catedral de Tannes troba per sempre el descans	A Roma, Calixt Tercerja diu: "Sant Vicent Ferrer"

EDITA: CERCLE D'ESTUDIS SEQUET PERÒ SANET. SANT VICENT DEL RASPEIG.

Visita a Alcoi

L

‘últim dia de gener, els nostres companys i companyes de 4t C i algunes persones del 4t D i el 4t E vam visitar Alcoi en una excursió organitzada pels departaments d’Història i Valencià.

De la nostra classe vam anar la gran majoria, evidentment no volíem fer classe, encara que als profes els vam dir que estàvem molt interessats a conèixer la ciutat alcoiana i poder comprovar el que ens havien contat: aquesta població és idònia per entendre millor la Revolució Industrial i el Modernisme, dos conceptes estretament lligats i que hem estudiat i treballat en ambdues assignatures.

Una vegada arribats al lloc, vam conèixer la guia, que encara que parlava massa, va contar alguna coseta interessant. Com per exemple, que hi havia passadissos subterranis que connectaven el monestir on vam començar la ruta amb un convent situat enfront, en els quals es van trobar ossos humans de bebés. O que la primera rebel·lió de l’Estat Espanyol contra les màquines de la Revolució Industrial s’esdevingué allí, sublevació on mataren l’alcalde, el cadàver del qual el tiraren pel balcó i l’arrossegaren per tot el poble. D’ací el malnom de Pelletes, ja que així és com va quedar-hi: a pelletes.

Amb molt de fred –no vam passar del quatre graus– i amb els peus i les mans gelades, vam passejar pel nucli històric alcoià, d’on podríem destacar l’Ajuntament, la Casa del Pavo, el Círculo Industrial, el bar Víctor, el barri obrer, el primer parc d’oci que s’hi féu, la Universitat o l’antiga Caja de Ahorros i Monte de Piedad.

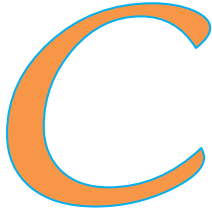
Però d’aquests, allò que més ens va agradar va ser el Círculo Industrial i el bar Víctor. El primer perquè és un lloc molt bonic i per tot el que ha representat per a l’economia i la història alcoiana i el segon perquè és un local amb vora cent anys d’antiguitat que resulta molt peculiar. Al Círculo Industrial vam veure una biblioteca impressionant, accions del segle XIX o les sales on es reunien i es reunixen els grans industrials d’Alcoi. I al bar Víctor vam veure un bany unisex, cascos nazis de la Segona Guerra Mundial, una paret plena de targetes i notes o un semàfor que ens indica si s’hi pot accedir a l’interior del local o no.

Creiem que tan sols ens va fallar una coseta, a banda de l’oratge, patinar a la pista de gel instal·lada a la plaça de Dins, on vam esmorzar i començar l’excursió.

“De la nostra classe vam anar la gran majoria, evidentment no volíem fer classe, encara que als profes els vam dir que estàvem molt interessats a conèixer la ciutat alcoiana i poder comprovar el que ens havien contat..”

Notícia feta a partir de fragments d’alguns alumnes de 4t C

David García, Beatriz Gil, Christian Gómez, Jonathan Martínez i Alba Méndez

Debat sobre el canvi climàtic

inc alumnes del nostre Centre van guanyar el premi popular del II Concurs Lliga-Debat organitzat per *La Cívica* (Associació Cívica per la Normalització del Valencià a l'Alacantí) que es va realitzar els dies 10, 11 i 12 de febrer, tenint com a escenari els dos primers dies la Seu Universitària d'Alacant i el Club Diari Información, el dia de la final.

Aquesta segona edició ha estat tot un èxit i sembla tenir garantida la seua continuïtat els pròxims cursos. De fet, enguany han participat instituts de més localitats que en l'any anterior, entre ells el nostre, que va estar representat estupendament per Claudia Cantó, Adriana Martínez, Claudia Muñoz, Carolina Sánchez i Paula Sánchez, dels grups A i E de 1r de Batxillerat.

La Cívica, entitat organitzadora també de les Trobades de Secundària, proposa un tema controvertit i els equips han de preparar les dues defenses possibles, una a favor i una en contra. Evidentment, tot en valencià, amb l'afany de normalitzar la nostra llengua en tots els àmbits d'ús, propòsit que persegueix aquesta encomiable associació des de fa més de vint anys.

Enguany el tema a debatre ha estat el canvi climàtic, i per tant, segons sorteig entre dos equips, a un li corresponia sostenir un posicionament que hi justificara la influència de l'ésser humà en l'escalfament global –canvi antropogènic–, i a l'altre negar-la.

El problema és que com es feien dos torns de debat, l'atzar podia fer que un equip repetira la mateixa postura les dues vegades. I és en aquest fet on, segurament, les regles del concurs ens van perjudicar, ja que ens va tocar propugnar en les dues ocasions la postura més complicada, la d'afirmar que el canvi climàtic és causat per factors humans. Malauradament el jurat no ho va tenir en compte i, després d'observar tots els contrincants no ens va elegir per disputar la fase final.

No obstant això, les nostres xiques ho van fer molt bé en els dos enfrontaments que hi realitzaren, tant contra els representants de l'IES Jaume II com contra els de l'IES Jorge Juan, ambdós d'Alacant, i hi van propiciar dos disputadíssims debats.

Per sort, a banda de la decisió del jurat, també es va fer una votació entre tots els equips participants per atorgar un premi popular a aquell equip que ells cregueren que ho havia fet millor durant tot el concurs. I, ves per on, les cinc alumnes de l'IES Sant Vicent van ser les més valorades pels seus companys. Un premi potser més important que l'oficial, ja que sempre és molt satisfactori que et valoren aquells contra els qui t'has enfrontat.

El jurat va atorgar el primer lloc a l'equip de l'IES Mutxamel, institut que també va guanyar la primera edició. Com a premi estan convidats a assistir a la final de la Lliga-Debat Universitària que se celebrarà a la ciutat de Barcelona.

Quina llàstima que el jurat no tinguera la mateixa opinió que la resta dels concursants! De totes maneres l'experiència ha estat molt positiva i de segur que l'any vinent no solament triomfem entre els concursants sinó també amb el jurat i ens emportem els dos premis.

Gràcia Jiménez i Joanba Martí

“...les nostres xiques ho van fer molt bé en els dos enfrontaments que hi realitzaren, tant contra els representants de l'IES Jaume II com contra els de l'IES Jorge Juan, ambdós d'Alacant, i hi van propiciar dos disputadíssims debats.”

Els aliments transgènics

Iñaki Sáez - 2n C

Què són, per a què s'han creat, i quines conseqüències tenen els aliments transgènics.

Els productes transgènics són aliments que han sigut modificats genèticament, mitjançant la enginyeria genètica, és a dir, és l'aliment obtingut d'un organisme al qual se li han implantat gens d'un altre per a obtenir una característica desitjada.

Els aliments transgènics es van crear en realitat per a obtenir els diners de compradors incauts als quals els diuen els seus beneficis (que són pocs) i no els diuen els seus inconvenients:

- Reaccions al·lèrgiques i aparició de noves al·lèrgies.
- Resistència als antibiòtics.
- Alteració del sistema immunològic.
- Alteració del sistema hormonal.
- Tercera generació d'una família que pot ser estèril.

“Hem de ser audaços a l'hora de comprar i hem de protestar per a no caure en la trampa dels aliments transgènics.”

Alternatives al consum d'aliments transgènics:

- Evitar els productes elaborats.
- Menjar productes frescos i sense colorants ni conservants.
- Ser observador a l'hora de comprar.

Conclusió: Hem de ser audaços a l'hora de comprar i hem de protestar per a no caure en la trampa dels aliments transgènics.

Fonts: -<http://wordpress.eldedoenlallaga.com>

- <http://es.wikipedia.org>

Resum del documental “el món segons Monsanto”:

Aquest documental va de l'empresa nord-americana més important de fabricació d'aliments transgènics. Ha estat denunciada moltíssimes vegades per la fabricació d'aliments amb els quals ha causat la mort a molta gent, però a causa de la seua influència política tot s'ha solucionat amb alguna multa.

Quan Monsanto es va crear a principis del segle 20 era una empresa química. El seu producte estrella era Roundup. Aquest herbicida ja fa 30 anys que està al mercat, és un dels més potents i ha fet guanyar a Monsanto milers de dòlars. Però el descobriment més gran va ser quan va dissenyar un brot de soia que era resistent al Roundup. Això suposava que podies plantar tot el teu camp amb la seua soia i quan sortiren les males herbes ruixaves per damunt de les herbes amb roundup i ho matava tot deixant la soia intacta.

Clar, un invent com aquest havia de protegir-se perquè els llauradors no guardaren les llavors d'un any per a un altre i la millor forma era patentant-lo. Cap ésser viu havia estat patentat mai ja que estava totalment prohibit fins que per mitjà d'influències en les altres esferes polítiques, Monsanto va aconseguir patentar la seua soia.

La soia està present en més del 60% dels aliments que consumim. Aquesta empresa ha comercialitzat aquesta soia per tot el món fins a controlar una grandíssima producció total. Aquesta soia, igual que les altres plantes, tendeix a barrejar-se amb unes altres i introdueix el seu ADN en els nous brots. Monsanto s'ha dedicat en els últims anys a enviar inspectors per analitzar camps per tots els llocs i denunciar els llauradors si es trobava cap brot de la seua soia.

Opinió i valoració: Jo opine que aquest documental està molt bé per a documentar-se sobre els aliments transgènics i saber com lluitar contra les empreses que els fan.

Youtube: [el mundo segun Monsanto.](#)

“...podies plantar tot el teu camp amb la seua soia i quan sortiren les males herbes ruixaves per damunt de les herbes amb roundup i ho matava tot deixant la soia intacta.”

La Llometa Redona

Pilar Moya i Rubén Abril - 2n Batx. C

El dia 25 de febrer és va presentar en "la casa de la cultura" del centre social de Sant Vicent del Raspeig una sèrie de projectes ideats per Villente Millán i Joan Ramon Guijarro (recollits en el llibre núm. 50).

Vam poder veure-hi que els objectius principals d'aquests projectes eren la recuperació d'espais naturals i l'organització d'excursions (tot proposant una ruta) perquè tant els jòvens com qualsevol persona pugui conèixer la naturalesa de Sant Vicent.

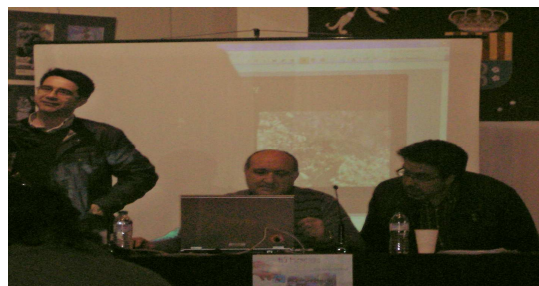
En aquesta xarrada és va informar que estem perdent els espais naturals, i encara que no ens adonem això provoca que es produïska un canvi climàtic. A més les noves generacions desconeixen el nom de les plantes típiques de la nostra localitat. També es va parlar d'un refugi antiaeri trobat a la zona de "La Borinquen", en el qual és va proposar la construcció d'un museu però no s'ha pogut realitzar. Entre les muntanyes que envolten el territori "santvicenter" podem destacar la "Llometa Redona", "Cabeçó d'Or", "les Penyes Roges" i "l'Escobella". En aquestes muntanyes segons ens van informar s'han muntat diverses activitats tradicionals com "la mona" o la realització d'activitats esportives. La fauna d'aquestes muntanyes és molt important, i cal destacar la "piterra" i també altres espècies invasores com el cactus i l'eucaliptus. L'objectiu del projecte és protegir totes aquestes zones i fer un museu on poder exposar les coses característiques de Sant Vicent.

Segons ens van informar en l'antiguitat els homes sortien al camp quan plovia i obrien les boqueries, que són una sèrie de portelles que s'utilitzaven per a permetre l'entrada de l'aigua i així poder regar el camp. Un altre projecte és construir un herbari virtual a Sant Vicent, anomenat "HERBARI RASPEIG". L'objectiu d'aquest projecte és crear una unió entre generacions, fent que s'unisquen els diferents noms que se li dona a una planta i penjar-ne la foto. Per crear aquest projecte cal:

- Trobar el seu nom popular i el nom que se li dona en diferents zones.

- Saber l'ús que té aquesta planta, bé per a la ramaderia o per a l'agricultura. Aquest projecte està centrat especialment a "La Llometa Redona" i en aquesta muntanya podem trobar plantes com: "la Saüllà", "l'Herbeat de la Sang", "la Palmerina", "el Colejo" i "l'Espart". Finalment és van presentar una sèrie de làmines (les quals van ser repartides entre la gent present), caracteritzades per ser representades sobre uns fons antics per recalcar que aquestes plantes estaven estudiades i catalogades per grans científics.

Polònia

Entrevista

MARINA MOTOS

“Va ser una experiència única que no oblidaré mai”

Naiara i Raül

M

arina Motos (alumna de 3r de l'ESO B) ens conta l'experiència de l'intercanvi amb Polònia en la seua pròpia pell.

Naiara i Raül: Per què et vas apuntar? Què esperaveu trobar-vos allà? Va ser el que esperaveu?

Marina: Em vaig apuntar perquè volia practicar l'anglès i conèixer gent d'altre país, cultura, costums... A mi sempre m'havien dit que la gent del nord era freda i avorrida però vaig poder comprovar que tot això era fals.

N i R: Com vos enteníeu amb els companys? I amb els pares?

M: Amb ells en anglès, ja que el poc espanyol que sabien era bàsic. Amb els pares (almenys en la família on jo vaig estar) un poc en anglès però també molt bàsic. De manera que si volia dir-los alguna cosa, havia de fer-ho a través de la meua companya.

N i R: Quin va ser el millor moment allí?

M: Tots van ser fantàstics, no sabia elegir-ne un sol, però un dels que més em va impactar va ser una excursió que vam fer a Cracòvia (el mateix dia que vam arribar a Polònia). Tot em pareixia preciós. Em quedava bocabadada mirant al voltant de mi. Però també em va agradar molt la benvinguda que ens van donar, va ser fantàstica.

N i R: Com eren els costums de la gent d'allà? Eren molt diferents als d'ací?

M: Jo trobava en falta coses de la meua vida diària a Espanya. Per exemple els horaris de menjar eren prou diferents; a l'hora del migdia no menjaven molt, sinó un entrepà, però sopaven massa (per al meu gust). Altra cosa que trobava en falta era l'oli en els entrepans (que ells utilitzen mantega) o beure aigua a l'hora de menjar.

N i R: Va haver algun moment del viatge en que vas tindre ganes de tornar a Espanya perquè no et senties a gust?

M: El primer dia estava molt il·lusionada perquè mai havia fet un viatge igual. Però el segon dia ja trobava en falta la meua família. Em faltava el paisatge sec i sense molta vegetació que tenim ací, a Alacant. Però realment, amb els companys se't passa tot. Són persones molt atentes i educades. Fins al dia abans de tornar a Espanya, no havia tingut ganes boges de tornar.

N i R: Perquè creus que els alumnes de tercer d'aquest any haurien d'anar?

M: Perquè crec que és una experiència que mai més no podrien repetir. S'aprenen moltes coses, sobretot que no importa d'on siga la gent, per a fer molt bons amics. Ara, el dia que us acomiadeu ho passareu malament. I una vegada a Espanya els estranyareu.

Ismael Blasco - 3r B

entrevista SERGIO KHALED

“L’únic que no obeïm de la religió musulmana és el masclisme que hi ha en molt països”

S

ergio Khaled Melal és un alumne de 4t d'ESO del nostre institut. Va nèixer a Algèria l'any 1995 i va vindre a viure a Espanya als 4 anys d'edat amb la seua mare, el pare i la germana. Actualment viu a *Los Girasoles* –un barri de Sant Vicent.

Quan vas vindre a Espanya et va costar molt aprendre castellà?

No perquè la meua mare sí que va nèixer a Espanya i des d'un principi ella volia venir a Espanya a viure. Per aquest motiu em va ensenyar a parlar una mica en castellà i vaig aprendre bastant ràpid, o això diu el meu pare, jo no ho recorde molt bé. El que de veritat em va costar aprendre va ser el valencià perquè no tenia ni idea i al principi em costava bastant, encara que ara jo el parle molt bé.

Per què va vindre a viure a Espanya?

Com ja t'he dit abans la meua mare va nèixer a Espanya, a Alacant per a ser més concrets i com a Espanya es viu millor que a Algèria o almenys fa deu anys era així, vam decidir venir a viure ací.

T'agradaria tornar a viure al teu país?

No. A Espanya els meus pares i la meua germana vivim molt bé i Algèria és un país menys desenvolupat. També et dic que el meu somni es treure'm la carrera de medicina o alguna carrera similar i anar-me'n a viure a Alemanya.

Visites a algun familiar o amic d'Algèria?

Sí, a tots els meus oncles. El meu avi era polígam i tinc 11 oncles i no me'n recorde bé però crec que són 35 cosins. Els visite una vegada cada dos anys o sinó ells ens visiten a nosaltres.

Tu o la teua família practiqueu la religió musulmana?

Sí, el meu pare és molt religiós i amb el temps ens ha fet religiosos a tota la família. L'únic que no obeïm de la religió musulmana és el masclisme que hi ha en molts països.

Heu notat algun tipus de racisme pel fet de ser d'un altre país?

La veritat és que no molt però sempre hi ha gent que et margina només per ser d'un altre país. Per exemple en la meua arribada a l'institut no coneixia a ningú perquè jo venia d'una escola d'Alacant i no em corresponia aquest institut de manera que en veure'm els meus companys sol, algun *idiota* feia burla sobre mi o la meua religió. Ara ben prompte vaig començar a anar amb un dels meus companys de classe, Miguel, i ell em va presentar als seus amics: Quique, Ricard, Carlos i a tu Ismael. I des d'aquest moment m'ha anat prou bé a l'institut i a dia d'avui com ja saps seguim sent amics.

Entrevista MAR FERRE

“El més important és l'experiència de viure en un lloc diferent al teu”

Paula Garcia - 3r A

H

em entrevistat Mar Ferre González, que és una estudiant del nostre institut, però que ara està estudiant als Estats Units (EEUU) a Florida.

Pregunta: Com et va sortir la idea d'estudiar fora?

Resposta: :Bé, sempre m'ha agradat la idea d'estudiar fora, en un altre país. Fa dos anys que volia fer-ho i l'any passat després del viatge d'intercanvi amb Polònia em van sortir moltes ganes, així que vaig començar a donar-li la llanda a ma mare.

P: Portes mig any als Estats Units, quins canvis has notat en l'àmbit social i escolar?

R: (Risa) La veritat és que el canvi el vaig notar des del primer dia. Per exemple, el primer que vaig notar, és que ací són molt "liberals" a l'hora de vestir, ningú et diu el que has de vestir, pots veure gent que el seu armari consisteix en sis camises i tres pantalons i gent que es vesteix com un/a model. Però el més important és que ningú et mira mal o es mofa de tu, i això és una cosa que tots hauríem d'aprendre.

P: Com és un dia a la teua classe actual?

R: Doncs ací el sistema és molt diferent. En primer lloc nosaltres tenim les mateixes classes, set, tots els dies amb el mateix

ordre. Però sols en donem sis perquè cada dia escapem una assignatura (si un dia escapem la tercera hora, al següent escapem la segona y així en ordre). També mengem (no esmorzem) a l'institut, per tant, tot el món menja i en la cafeteria em sent com en una pel·lícula.

P: Què és el que més t'agrada d'estar allí (Estats Units)?

R: L'ambient, estar prop d'un *munto* de llocs turístics, el canvi de costums i hàbits diaris, etc.

P: Què és el que més trobes a faltar d'Espanya?

R: Se suposa que he de dir el pernil? (rises). Trobe a faltar la meua família, òbviament, als meus amics, i també la independència d'eixir de casa quan vulga. Ací la forma de la ciutat és molt diferent, no està l'església al centre o les tendes en la part baixa dels pisos; ací està la zona residencial, el centre comercial, els col·legis, etc. Si vull eixir de casa, ho he de fer en cotxe.

P: Mantens algun tipus de contacte amb les teues amigues de Sant Vicent?

R: Tinc moltes amigues amb qui no parles de fa mesos, a més, al comunicar-nos amb l'ordinador i no veure'ns tots els dies a l'institut com abans em fa veure que hi ha gent que de veritat s'enrecorda de mi i que es preocupa de comunicar-se amb mi de tant en tant, i altres persones que considerava 'lo millor', no fan el mínim esforç en comunicar-se amb mi. Aquestes coses em fan veure on estan de veritat els millors amics.

P: Conta'ns alguna anècdota

R: A veure... M'e'n recorde d'una vegada, als primers mesos, que volia canviar-me d'algebra a geometria, aleshores la professora li va dir a un company que m'acompanyara a aquesta classe. Aquest xic em va dir que primer havia que fer una cosa, i vam anar cap al gimnàs. Va començar a parlar amb un altre xic i es van

posar a discutir, i clar, jo no entenia ni paraula del que estaven dient... Al cap d'un temps, li vaig dir que ens n'anàrem d'una vegada cap a la meua classe, em va dir que d'acord i el vaig seguir. De sobte, va obrir una porta i va entrar a un lloc. Jo, com era d'esperar vaig tractar de fer-ho també, però un altre xic d'aquell lloc va eixir i va començar a dir-me coses. Sabeu què era aquell lloc? El bany de xics!! Total, em vaig morir de la vergonya, però al final vaig trobar la meua classe.

P: Recomanes l'experiència? La repetiries?

R: És clar que la recomane! No sols millores el teu nivell d'anglès, el més important és l'experiència de viure en un lloc del món completament diferent, la gent, les personalitats, tradicions, festes, el menjar... Madures i t'obri la ment. Però repetir-ho ja és passar-se, que després de tot jo tinc una família, una casa i una vida a Sant Vicent.

Lucia Amador - 1r A

Diada cultural

ENTREVISTA A RUFETE

Francisco Joaquín Pérez Rufete més conegut com a Rufete, és un futbolista alacantí, que juga de migcampista, com a interior dret, a l'Hèrcules Club de Futbol, equip del qual a més és capità. Hem realitzat aquesta entrevista per parlar una mica sobre la seva trajectòria personal.

1. A quina edat et va fitxar el teu primer equip? Quin equip va ser?

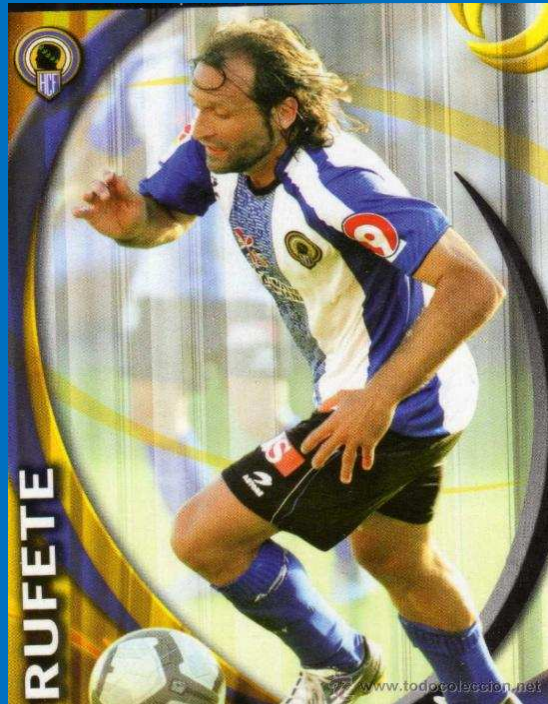
El meu primer equip em va fitxar als 12 anys, i va ser l'equip del meu poble, l'Atlètic Benejúzar.

2. Quan i amb qui vas debutar en primera divisió?

Debutí amb el Futbol Club Barcelona, i estava a la banqueta Charly Reixach.

3. Què vas sentir quan vas debutar amb la Selecció Espanyola?

Vaig sentir una cosa molt especial, perquè per a un futbolista és el moment més important a nivell individual.

4. En quants equips has jugat?

He jugat en 7 equips.

5. Com vas viure el teu fitxatge i ascens amb l'Hèrcules?

Va ser molt especial, perquè després de tant de temps jugant fora de la teva terra, tornar i poder fer gaudir la gent i estar en primera divisió, és una cosa molt bonica.

6. Vas a estar sempre lligat al futbol?

M'agradaria, és el meu objectiu i el prioritari.

7. Quin és el teu número preferit per jugar?

El meu número preferit per jugar és el 7.

8. Quin jugador et sembla el millor de la història?

Per a mi Messi, crec que serà el millor de la història.

9. T'agradaria que el teu fill fos jugador de futbol?

Si, m'agradaria que pogués gaudir i viure el que he tingut jo.

Entrevista realitzada per:

Sheila Ferrándiz García

Meritxell Ferrándiz García

Marina Matas Adé

Ricard Carbonell - 2n Batx. A

PRaimon, doctor Honoris Causa per la UA

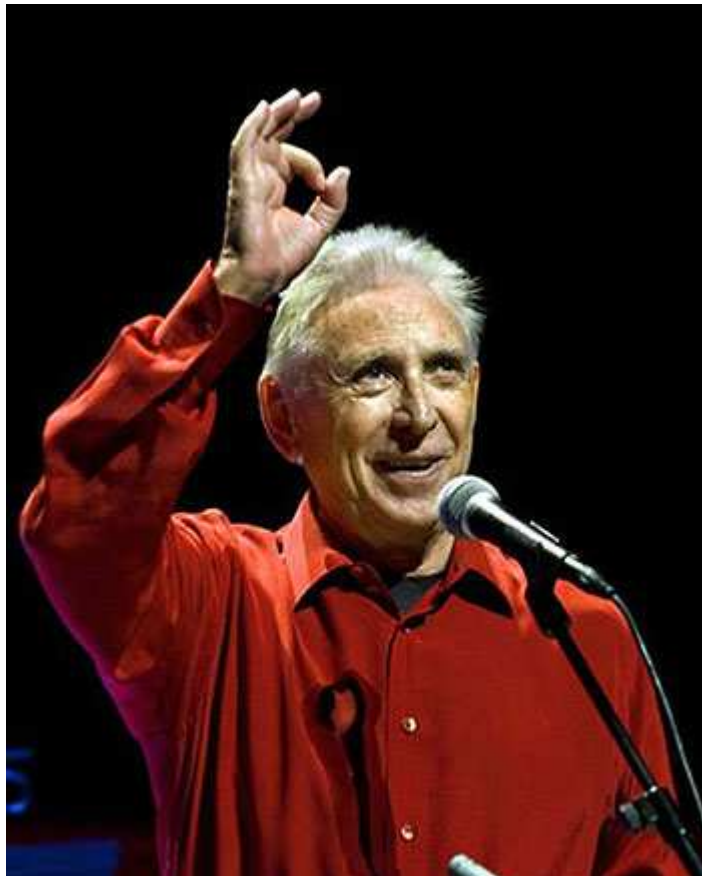
Per si de cas alguns no el coneixeu, faré una breu ressenya de la seua vida:

Ramon Pelegero Sanchís, o més comunament conegut com Raimon, nasqué a Xàtiva (la *socarrà*) el 2 de gener de 1940, i es llicencià a la Universitat de València en Història. Va començar a cantar a l'any 1961 amb *tan mala sort* que es convertí en un emblema de les reivindicacions, per allò de la repressió i exili que va haver-hi a aquella època, no sé si sabeu a què em referisc.

Gràcies a les seues múltiples actuacions, tant a les comunitats catalanoparlants com a les que no, el seu treball ha tingut un gran ressò social fins el punt que ja ha publicat més de 80 discos (alguns d'ells us els hauran posat a classe per donar la tabarra amb les cançons dels autors de literatura valenciana...).

Bé, la seua trajectòria musical ha rebut molts i diversos premis i reconeixements. L'últim fou el passat dia 28 de gener del 2011, quan el van nomenar doctor "Honoris Causa" per la Universitat d'Alacant, encara que el nomenaren al Consell General de la UA el 30 de juliol de l'any passat, a proposta de la Facultat de Filosofia i Lletres.

Us preguntareu (supose) el perquè de la investidura del Raimon i no al primer vianant amb una guitarra penjada a l'esquena que passà per allí; la contestació és ben senzilla, i cite textualment el que es digué: "per la seua trajectòria com a cantant i poeta en defensa de les llibertats democràtiques i la cultura valenciana". L'encarregat de posar-li el birret fou el rector Ignacio Jiménez.

En declaracions prèvies fetes a la premsa abans de la seua investidura, Raimon declarà que:

"Des de 'l'Administració' hi ha hostilitat cap a les coses que es fan en valencià, sobretot cap als productes que poden arribar a la gent, els que poden convertir-se en massius".

A més a més, afegí que "avui en dia hi ha molts bons grups i solistes que canten en valencià, però des de l'Administració se'ls han donat ajudes des de fa diversos anys".

Al seu judici, el foment institucional del valencià "és alguna cosa" que cal "preguntar-li-ho a qui cal preguntar-li-ho perquè conteste si és veritat i oferisca dades sobre aquest tema".

"La meua percepció és contradictòria. Mai hi ha hagut tanta gent a València i en altres punts del País Valencià que haja pogut llegir i escriure en valencià, açò és evident, però, d'altra banda, l'ús institucional del valencià sol ser feble, per no dir pràcticament inexistent", ha dit.

Així, ha manifestat que "la classe dirigent o el grup dirigent" de la Comunitat Valenciana "no usa habitualment el valencià", però ha matisat que no té "dades científiques" que puguen avalar la seua teoria lingüística..

En resum, a pesar que hi ha col·lectius en defensa del valencià, ens trobem davant un greu problema: el desplaçament de la llengua catalana enfront el castellà a nombroses zones de la Comunitat València.

Ara bé, el problema es pot solucionar i comença PER NOSALTRES MATEIXOS: Fer un ús correcte i habitual de la nostra llengua és necessari per poder conservar-la. És un esforç de respecte als nostres familiars que la salvaren de l'època de repressió franquista i d'altres etapes anteriors.

"Fer un ús correcte i habitual de la nostra llengua és necessari per poder conservar-la. És un esforç de respecte als nostres familiars que la salvaren de l'època de repressió franquista i d'altres etapes anteriors."

Alumnes de Literatura Universal de 2n de batxillerat d'Humanitats i Ciències Socials.

Jorge Crespo i Laura Moreno - 2n Batx. D

L

El passat dijous 27 de gener, els alumnes de l'assignatura de Literatura Universal vam anar a les 20:30 al Teatre Principal d'Alacant a veure l'obra de teatre absurd "Les Cadires". La representació és una adaptació al valencià de *Les Chaises* del dramaturg i escriptor francès Eugène Ionesco i pretén commemorar el centenari del sorprenent autor.

El teatre de l'absurd naix de la desconfiança en la raó i en la lògica social que va sorgir després de la Segona Guerra Mundial. En aquest teatre apareixen la incoherència i l'il·lògica com a maneres de reflectir la visió del món i l'absurd de la condició humana. En realitat, el teatre de l'absurd no tenia cap objectiu concret. Per als dramaturgs d'aquesta varietat, el llenguatge està estancat i cal destrossar-lo.

Eugène Ionesco és un dels creadors del teatre de l'absurd. L'obra *Les Cadires* reflexiona la soledat i la incomunicació entre les persones. Aquesta tracta d'una parella de vells que parla amb convidats que assisteixen a una reunió a l'illa on viuen. No obstant, l'escenari es va omplint de cadires buides i el col·loqui l'estableixen amb

personatges inexistents.

Abans d'anar al teatre el que havíem llegit de l'obra ens semblava prou diferent respecte els estils literaris que havíem tractat fins aleshores i, per això, no sabíem exactament què anàvem a veure. Al principi, la escena era un poc estranya, però a mesura que avançava es tornava més interessant. A la fi, la van trobar molt curiosa i entretinguda. Estem desitjosos de submergir-nos en la literatura del segle XX.

José Vicente Camarasa - 1r Batx. A

A Les xarxes socials

ara mateixa, les xarxes socials són uns dels millors mètodes per a la comunicació a internet, una definició senzilla per a algú que no tinga ni idea d'internet podria ser que una xarxa social és com una boda: els convidats es divideixen entre familiars del nuvi, familiars de la núvia, amics del nuvi, de la núvia..., i també en diversos *subgrups*, com a *amics del nuvi del treball*, *amigues de la núvia del col·legi*. Inicialment, solament parles amb el teu *grup*, ja que és amb els únics que tens alguna cosa en comú. A poc a poc, a mesura que avança la *festa*, interactues amb altres grups, per moltes diverses raons: passar-ho bé, has trobat a algú que no veies fa temps, lligar, motius professionals... És una eina genial per passar-ho bé, veure com interactuen les persones i descobrir quins temes tenen en comú.

Facebook, amb més de 500 milions d'usuaris registrats és la més estesa i coneguda mundialment. Una xarxa pareguda és Tuenti amb més de 9,2 milions d'usuaris registrats, però és únicament estatal i no es fica tant en totes les pàgines mundials amb el *m'agrada*, una eina del Facebook que quasi totes les pàgines *decents* del món tenen per a clicar, cosa que, per al meu punt de vista, és horrible, encara que, clar, ningú t'obliga a anar per totes les pàgines posant el *m'agrada*, però la societat en què estem ara és molt xafardera i li agrada molt que la gent veja el que els agrada i el que fan.

“...una xarxa social és com una boda: els convidats es divideixen entre familiars del nuvi, familiars de la núvia, amics del nuvi, de la núvia..., i també en diversos *subgrups*, com a *amics del nuvi del treball*, *amigues de la núvia del col·legi*.”

Aquestes dues, Facebook i Tuenti, són les més conegudes a l'estat espanyol, però n'existixen de moltes altres, com Twitter, amb el seu eslògan *digues-ho en 140 caràcters*, on la gent parla a temps real amb missatges d'un màxim de 140 caràcters; Myspace, una xarxa molt potent per a compartir, sobretot, música, tan important que, ara mateixa, qualsevol grup de música que vulga ser conegut ha de tenir-la; o la conegudíssima Youtube, la qual conté milions de vídeos de tot tipus, i es visitada diàriament per milions de persones, i fins i tot hi ha persones que han decidit treballar apujant-hi vídeos, perquè si aquests es veuen molt, t'oferixen l'oportunitat de posar-te un anunci molt ben pagat.

També estan els fòrums, que no són exactament xarxes socials però s'hi assemblen. Moltes d'aquestes pàgines han aconseguit moltíssima popularitat, quasi tanta com les xarxes socials. Els que més usuaris registrats tenen a Espanya, serien Vagos, Forochoches, Meristation, Elotrolado..., entre els quals Vagos arriba als 1.845.273 usuaris registrats.

Tot molt bonic, però una cosa pot fer que tot canvie, la llei Sinde, que afectarà quasi totes les xarxes socials que existixen i pot amenaçar la lliure expressió.

El canvi climàtic

Juan Ramón Sánchez – 1r de Batx. A

Aquest tema està sent molt debatut actualment, i és per això que supose que estic bastant informat, o, almenys, això pense.

Des del meu punt de vista aquest problema existeix, tanmateix no està tan clar que els humans en siguem els responsables. De fet, jo no crec que estiga produït com a conseqüència de l'activitat humana, és a dir, per l'emissió de gasos contaminants com el diòxid de carboni o els òxids de sofre o nitrogen. Ja que el principal gas que provoca l'efecte hivernacle és el vapor d'aigua, i aquest es troba d'una manera natural a l'atmosfera.

És veritat que durant els últims anys ha augmentat considerablement la concentració de CO₂ i d'altres gasos junt amb l'increment de la temperatura, però açò ha estat una coincidència, i encara que l'augment d'aquesta concentració sí que provocaria una elevació de la temperatura mitjana, aquesta seria pràcticament imperceptible.

Per tant, hauríem de buscar el perquè del problema. Pot ser que l'explicació més raonada fóra que s'aproxima un nou cicle solar en què les temperatures de la terra podrien variar. A més, alguns científics afirmen que és possible que aquest augment de la temperatura es produïska de manera natural perquè s'aproxima una etapa de *miniglaciació*.

Però si aquestes observacions són reals, perquè no s'ha informat sobre elles. Supose que és perquè aquest problema beneficia els nostres dirigents polítics i econòmics i fa possible que s'introduïska una mentalitat més respectuosa amb el medi ambient.

100% Lliure de fum

Joan Quirant - 4t B

La nova llei antitabac, entrà en vigor el dia 2 de gener, i per a qui no ho sàpia, aquesta llei no sols prohibeix fumar en tots els bars, sinó també en tots els espais públics tancats, com aeroports o casinos, i alguns espais públics oberts, com l'entrada d'un centre sanitari, els parcs que estiguen marcats com a zones infantils o el pis de dalt d'un autobús turístic. Els únics llocs on es podrà fumar que siguen públics serà en les zones habilitades dels establiments psiquiàtrics de llarga estada i presons.

Jo estic a favor d'aquesta llei, perquè permetrà a totes les persones no fumadores no haver d'engolir el fum dels fumadors. Una de les raons principals per a anar a favor d'aquesta llei, és que les persones com jo, que no fumen, quan estiguen en bars, esperant l'avió en un aeroport o fins i tot amb els seus fills en un parc o en l'entrada d'un col·legi, no hauran d'estar respirant el fum dels cigarrets de les persones

fumadores. A una persona adulta, li pot donar el mateix, però a un xiquet de 6 o 7 anys, no li agrada gens estar en un restaurant dinant amb la seua família mentre s'embruta els pulmons per culpa del fum que tiren els cigars, a més de l'olor que fa el bar i les persones que estan dins d'aquest.

I què passa amb els fumadors? No se'ls respecta la seua llibertat, diuen alguns, com a argument per a anar en contra d'aquesta llei. Ells no se n'adonen que un fumador, ho és per elecció pròpia, és a dir, fuma perquè ell vol, però un no fumador, quan va a un lloc públic, no ha triat ser "fumador passiu circumstancial", sinó que és "obligat" a respirar el fum dels fumadors. Llavors, a qui se li està privant de la seua llibertat realment és al no fumador. Ningú ha prohibit el tabac ni el fumar en llocs privats i fins i tot podran fumar en clubs de fumadors (llocs on no hi haurà treballadors ni es podran vendre begudes ni menjar).

L'única pega que li veig a aquesta llei, és que no s'aprovara abans, perquè molts restaurants van fer grans inversions amb l'anterior llei antitabac (la que obligava a dividir en dos els locals de més de 100 metres quadrats: una part per a fumadors i una altra per a no fumadors).

A la conclusió que jo arribe és que aquesta llei permetrà un ambient menys contaminat i una vida més saludable, ja que es preveu que els fumadors reduïsquen en un 10 % la quantitat de cigarrets que fumen, però que quasi no es reduïska el total de fumadors. Així i tot, per la meua part, espere que en un futur sí que es reduïska la quantitat de fumadors, fins que arriben a una societat 100 % lliure de fum.

"Un fumador, ho és per elecció pròpia, és a dir, fuma perquè ell vol, però un no fumador, quan va a un lloc públic, no ha triat ser "fumador passiu circumstancial", sinó que és "obligat" a respirar el fum dels fumadors."

Nicotina o caramels?

A Natàlia Olmedo - 4tA

Aquesta pregunta se la fan moltes persones al llarg del dia.

No és gens fàcil deixar de fumar, també depèn de la persona; hi ha persones que diuen fins ací arriben i ja no fuma més, encara que n'hi ha altres que han de dependre de xiclets, parxes i altres coses que ajuden molt a deixar de fumar, ja que contenen una petita quantitat de nicotina que fa que no tinguen ganes d'agafar un cigarret.

Amb aquesta nova llei que diu que no es pot fumar prop d'un centre mèdic, d'una institució, en les places i parcs, en tots els bars si no posa *Asociación* i en carrers principals com "*Ancha de Castelar*" a Sant Vicent; moltes persones ho estan passant realment malament perquè no agrada gens estar en un bar prenent alguna cosa sense poder fumar un cigarret o dos, altres no els afecta tant.

Respecte a la meua opinió sobre fumar o no, jo sóc fumadora... Què vaig a dir?

No és bo, ho reconec, però quan estic nerviosa em relaxa, m'agrada fumar, no té bon sabor encara que quan li done una calada m'agrada la sensació i no té bon olor encara que ja m'hi he acostumat. Sí, estic dient que m'agrada fumar però no ho recomane a ningú, encara que ens anem a morir igual, no ho recomane.

Respecte a la nova llei pense que no és tan mala idea, però no m'agrada gens, en un bar, és una satisfacció fumar-te un cigarret amb un cafè o una coca-cola; en un parc assegut en un banquet; al cantonet de l'institut fumar-te el primer i per a mi l'únic del dia que és el millor i en *L'Ancha de Castelar* mentre mire l'escaparate d'una tenda. L'únic que veig completament just és no fumar prop d'un centre mèdic.

Molta gent està deixant de fumar gràcies a aquesta llei aleshores tampoc serà tan roïna, potser em faça un plantejament jo també:
NICOTINA O CARAMELS?

"M'agrada fumar però no ho recomane a ningú, encara que ens anem a morir igual, no ho recomane."

Belen Quirant i M. Dolores Gutiérrez - 3r

L Conflicte a Líbia

La situació de Líbia és crítica: el poble s'ha rebelat contra Gadafi, l'extravagant líder libi que porta 42 anys en el poder sense ocupar un càrrec oficial dins de l'estructura estatal en el seu país, pel fet que aquest s'ha convertit en un camarada més en els negocis dels capitalistes occidentals, qui el van ajudar. La premsa internacional assenyala que el president Gadafi reprimeix amb duresa les manifestacions en contra seua per mitjà de mercenaris i atacs aeris, encara que aquests atacs contra la població civil no han sigut provats.

El fill de Gadafi va amenaçar que el petroli del país seria cremat. Fins i tot encara que Líbia no acabe en una guerra civil, pot produir-se un

període d'interrupció a pesar de la dependència de la seua economia de la producció de petroli. Mentrestant, l'augment de quasi el 2% en els preus del petroli sembla suggerir que els mercats occidentals com Espanya, la qual rep un 7.04% del petroli d'aquest país, no són massa optimistes.

La nostra opinió sobre aquesta polèmica revolta respecte al comportament de Gadafi i de la població líbia és de suport a la població civil, ja que l'opressió al poble, el qual pateix greus problemes per a sobreviure. Creiem que la llibertat d'expressió, les manifestacions, i el dret a tindre un mínim nivell de vida haurien de ser drets bàsics. I el senyor president de Líbia no permet que aquestos drets bàsics tinguin lloc en aquest país. Els bombardejos, encara que no estan provats del tot, ens pareixen una absoluta vergonya, ja que el poble només està exigint uns drets que des de com a mínim 42 anys els han sigut reprimits. El poble de Líbia està cansat, i necessita canvis. Molts afirmen que si per a que aquestos canvis siguin possibles cal matar Gadafi, ho faran; altres simplement volen enderrocar el president i respirar un nou aire d'esperança i una millora. També sabem que no és un problema aïllat, sinó que afecta tota l'economia, ja que Líbia com que exporta grans quantitats de petroli a l'estranger és un factor molt important a tenir en compte en l'economia de països més desenvolupats.

“Creiem que la llibertat d'expressió, les manifestacions, i el dret a tindre un mínim nivell de vida haurien de ser drets bàsics.”

Respondre preguntes incòmodes

El dia 5 de gener vam quedar per veure la cavalcada dels reis mags. Primerament van passar les carrosses plenes de xiquets i, no tan xiquets, tirant confetti i caramels, que alguns, per cert, pareixia que estaven llançant granades en una guerra i que apuntaven a les ulleres de la gent per intentar fer diana, com si fora un videojoc i així guanyar més punts. Aquesta tradició s'ha convertit en una batalla campal on es lluita per veure qui agafa bosses (del Mercadona, Consum...)

plenes de quilos i quilos de caramels i alguns joguets. Amb una trajectòria parabòlica i amb un moviment uniformement accelerat, els caramels són llançats des de les carrosses a la vorera, on els xiquets i els avis esperen ansiosos el senyal d'eixida per entrar al camp de batalla. Una vegada dins d'aquest, el món es deté i els nens i els iaies miren desafiant-se, observen l'objectiu i corren per agafar els caramels com si aquests foren or.

No importa si pel camí trepitgen, peguen colzades o espenten la gent, amb tal d'aconseguir el seu objectiu. Nosaltres mateixes vam presenciar una d'aquestes batalles campals, quan una carrossa llançà una caixa plena de joguines d'una mida considerable, els xiquets en veure-la es van col·locar en la posició adequada en què la caixa possiblement cauria i quan un nen la tingué a les seues mans, la resta del voltant, xiquets, pares i iaies, li la volien agafar i estigueren barallant-se fins que finalment es proclamà guanyador el primer nen que l'havia vista.

Després d'aquest espectacle, que no s'acaba durant l'hora i mitja que durà la cavalcada, passaren exhibicions de dansa, altres carrosses, agrupacions musicals... És aleshores quan arribà el carter reial, seguit dels reis Melcior, Gaspar i Baltasar. Pel que fa als dos primers reis, cap inconvenient: Melcior amb la seua barba i perruca blanques i Gaspar amb la mateixa indumentària, però aquesta de color marró clar. Ara bé, el problema ve amb Baltasar, que com tots sabeu és el rei de color negre, quan algun xiquet

pregunte als seus pares en veure'l a la cavalcada, :“ Mamà, papà...per què el rei Baltasar té el coll blanc?!

Una possible resposta, per part dels pares, seria:” Doncs perquè fa molt de fred i porten jerseis de coll alt,a més on viuen pega molt el sol i per això la cara i les mans les tenen més fosques .

Una altra :“És que com ell s'encarrega de agafar el carbó per als xiquets dolents es taca la cara i les mans...”

Per a que els pares s'estalvien aquesta resposta, només caldria que en comptes de pintar un home blanc, agafaren un xic negre, que no es difícil de trobar, i fera aquest paper durant un parell d'hores. Aquesta és la nostra opinió, però i vosaltres,què opineu?

Les vostres opinions podeu enviar-nos-les al següent correu electrònic:

baltasaropinions@hotmail.com

Anna Quirant, Maria Fuentes i Yaiza Torregrosa - 2n Batx A

Per què ens enamorem?

María Tomás Marín
Amelia Méndez Orts

2n Batx. B

i algú ens agrada molt i quan parlem amb ell o ella, els nostres genolls tremolen, sentim papallones a la panxa i no podem articular cap frase coherent, tots els nostres amics ens diran que estem enamorats.

Els símptomes de l'enamorament es deuen a una sèrie de reaccions químiques que ocorren en el nostre organisme, identificats i considerats com una malaltia al sistema nerviós autònom, que és l'encarregat dels impulsos i l'onatge químic; on no mana ni l'intel·lecte ni la força de voluntat.

El vertader enamorament apareix quan es produeix en el cervell la feniletilamina, compost orgànic de la família de les amfetamines, com a resposta de les feromones que són substàncies segregades per tot ésser viu que influeixen sobre el comportament dels individus; és un mitjà per seduir i conquerir el sexe contrari.

En inundar-se el cervell de feniletilamina, aquest respon mitjançant la secreció de :

- Dopamina : Que és un neurotransmissor responsable de la capacitat de desitjar alguna cosa i repetir un comportament que dona plaer.
- Norepinefrina : Que estimula les contraccions uterines per al part.
- Oxitocina : Que fa brotar la llet després del part i és responsable dels desitjos sexuals.
- Endorfines : Que són compostos químics, similars a la morfina que confereixen la sensació de seguretat.

Per fi comença el treball de tots els neurotransmissors que donen lloc als arravataments sentimentals, en síntesi : S'està enamorat.

EL RETRATO

Natacha

Allí, en la mesa del fondo, se podía distinguir perfectamente a Natacha, una muchacha alta y de complexión fuerte que jugaba a las cartas segura de sí misma.

Su cara era dulce y expresiva y sus ojos, azules y profundos como el mar, brillaban con la tenue luz de una lámpara oxidada.

Miraba intensamente las cartas preparando la estrategia mientras se mordía el labio inferior. Era una costumbre que tenía para concentrarse mejor. Su nariz era grande, achatada y llena de pecas que le daban un aire todavía infantil.

Vestía una camiseta de rombos de colores chillones y unos shorts. Tenía el cabello rojizo, brillante y desordenado.

Por su dominio en el manejo de las cartas y la seguridad que transmitía, deduje que iba a ganar.

(1ºeso A) Lucía Amador Andreu

EL RETRATO

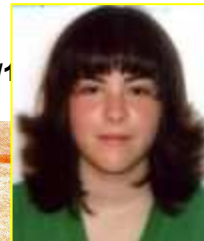
Autora: Lucía Saez 1ºF

Ilustrado por:
Rocío Moreno 1ºF

En aquella ajada y polvorienta mansión, residía D.Alfredo; un señor muy robusto y corpulento de mediana edad. Su cara tenía una expresión franca y muy reservada, y sus grandes ojos compungidos reflejaban muchos años de padecimiento. Su callada boca era de labios gruesos y voluptuosos, mientras que su gorda y redondeada nariz parcelaba su amplia cara. Los cabellos los tenía abandonados y desordenados de un color ceniciento.

Solía vestir con trajes clásicos de colores lisos. De profesión era violicista. Gracias a su tenacidad, trabajaba de director en una orquesta de su ciudad. En la música había encontrado todo el afecto que sus padres no supieron darle. Aparecía ser huraño y mezquino, aunque detrás de ese disfraz, escondía una personalidad apacible y generosa.

EL RETRATO

Ahí estaba sentada, como si en realidad no hubiera pasado nada, pero ella sabía que sí, aunque intentaba olvidarlo.

Leila era una chica de dieciséis años. Aún era muy joven para lo que acababa de vivir.

Su rostro pálido e inexpresivo había desaparecido, a pesar de que ahora se mostraba mucho más calmada que antes. Se sentía más valiente que nunca. Sin embargo, sus ojos marrones y serenos se hallaban ocultos bajo sus manos firmes y ágiles, colgando a causa de los malos momentos que había resistido en aquel mundo paralelo.

Sus cabellos rizados, sedosos y brillantes, ahora estaban sucios y desordenados sobre su cara. La cara, tan dulce y bonita, había sido duramente castigada y su cuello, suave y elegante, había dado lugar a uno áspero y maltrecho.

Debía dejar de llorar. Necesitaba comer algo tras la dura experiencia en aquel mundo tan extraño.

Cuando se dirigía a la habitación, se enganchó la ropa en el pomo de aquella puerta, que le traía hermosos recuerdos de su niñez.

Leila se acostó en la cama. Una vez dormida, podía apreciarse que ya no era la chica débil, torpe e inmadura. Ahora era fuerte y sensata. Era la única que había ido a Eris y había vuelto viva, al menos, eso pensaba ella.

Autoras: **Andrea Resina 1º F**

Ilustradora: **Rocío Moreno 1º F**

Ilustradora: **Rocío Moreno 1º F**

El Retrato

Yaksu "el hombre lobo"

entonces, en el momento más inesperado, apareció de entre las sombras.

Era un chico alto y de constitución esbelta. Su presencia me intimidaba, ya que su mirada azul era muy profunda. Mientras hablaba, asomaban de su boca unos colmillos blancos y brillantes. Me halagaba con mucha admiración y respeto, puesto que sentía un eterno amor hacia mí.

Hacía viento y su pelo negro como la noche, parecía cobrar vida propia. Sus orejas, apenas visibles, parecían moverse por cada movimiento perceptible, y su nariz alargada era capaz de oler a kilómetros. Sus ojos azules, siempre alerta, se fijaban en la más mínima agitación. Conversaba de una manera paciente y calmada, aunque podía sentir su nerviosismo. Sería una persona inteligente y audaz, o, al menos, eso me parecía. Iba vestido de una manera informal, aunque me gustaban sus pantalones tricolores y su chupa negra.

Cuando la luna nos iluminaba, dejamos de hablar. Me miró y me besó. No me había dado cuenta y ya ^{era} demasiado tarde. Saltó hacia el bosque ágilmente y, antes de pasarse sobre el suelo, ya era... un lobo.

Realizado por:

Judit Dorovoy
Casas

1º A

Entrevista

JUAN MARTÍNEZ NAVARRETE

“Els treballs que hi havia abans eren molt durs”

Lidia Martínez, 3r B

NOM: Juan Martínez Navarrete
DATA DE NAIXEMENT: 7-1-1945
PROFESSIÓ : Camioner

Es va dedicar tota la seua vida viatjant d'un lloc a un altre. Es va recórrer tots els països d'Europa i Marroc.

Té molta experiència en la vida i ha après molt en esta vida.

Com era la vida abans?

La vida abans era molt dura, havia molta pobresa, i no ens permetien tants capritxos com ara, treballàvem molt per a aconseguir molt poc. Les cases eren de dos dormitoris i podien dormir fins a cinc persones...

Com es jugava abans?

Abans es podien fer més coses en el carrer, no hi havia tant de perill, i podíem eixir

tranquil·lament sense cap preocupació. Com sempre els xiquets jugaven a futbol i les xiquetes amb les seues nines.

Passàvem tota la vesprada fins que els pares ens avisaven per a sopar. Així un dia rere l'altre... No hi havien *PSPs*, ni *nintendos*, *plays*... nosaltres ens teníem els uns als altres, ens donava el mateix, podíem inventar jocs sense cap problema i mai ens avorriem, ja que cada dia teníem una cosa a fer.

Es treballava molt?

Doncs sí, si que es treballava, sobretot els homes que havíem de treure la família endavant. Pocs xiquets tenien l'oportunitat d'anar al col·legi, així que ens havíem de posar des de ben petits a treballar, sense l'oportunitat de poder elegir què fer en les nostres vides... Les dones es dedicaven més a les cases: de tindre-les netes, dels fills..., nosaltres portàvem el salari per a poder menjar i pagar la casa. Els únics que podien elegir el seu futur eren les persones amb diners, tenien l'oportunitat d'anar al col·legi i de vestir adequadament.

La tecnologia era molt important?

Molts penseu que sense tecnologia no podem viure. Ara no hi ha cap xiquet que a casa no tinga un ordinador, una televisió... A la meua època como a molt hi havia una televisió a tota la casa, l'ordinador era l'enciclopèdia, els llibres ahí estava tot.

I ara penses que és important?

A vore...no hi ha cap dubte que la tecnologia com l'internet t'ajuden molt, però els xiquets de hui en dia no saben el que és estar amb els amics i *disfrutar* de les petites coses i apreciar-les. Es passen tot el

dia veient la televisió, programes gens educatius, parlant pel *Tuenti* i *Facebook*, que jo també estic al corrent d'aquestes coses. Jo tinc mòbil i l'use per a cridar en ocasions importants, i no com ells que si per a fotos, videos, música...

Els amics són el que eren abans?

Per a res abans teníem com a molt dos amics, eixos dos amics en qui es podia confiar, però ara hi ha molta amistat mentidera, pensen que per eixir de festa junts són amics. Estan tan equivocats que quan es facen majors ja sabran el que es una bona amistat.

Hi havia molt de treball?

Els treballs que hi havia eren molt durs. Jo treballava sent camioner i havia de viatjar molt. M'he passat la meitat de la meua vida fent-ho. Hi havia molta més oportunitat per als que tenien diners... Això feia que t'allunyares de la teua família i et perdesses molts bons moments, com és el creixement dels teus fills, els seus aniversaris i com anaven al col·legi.

Si jo haguera tingut l'oportunitat de ser una altra cosa per haver passat més temps amb els meus, no tindria cap dubte en fer-ho ja que la família sempre és el més important per a u.

larevista05@hotmail.com

Game over llibertat

Toni Castro i Carbonell 2n Batx. A

Com s'ha fet públic, la Llei SINDE ha sigut aprovada gràcies a l'ajuda final del Partit Popular (PP) i de Convergència i Unió (CIU) ignorant la neutralitat de la ret, ja que aquesta nova Llei te uns clars sectors beneficiats (SGAE). De ben poc han servit totes les protestes que han realitzat els ciutadans i internautes a les rets socials i al carrer per a manifestar la seua clara oposició a aquesta imposició dictatorial.

Amb aquestos suports el PSOE aconseguix aprovar la Llei d'Economia Sostenible que permet tancar les webs d'enllaços amb una mínima participació de la figura judicial. El que suposarà que a partir d'aquest estiu webs tan conegudes com "Megavideo" o "Series Yonkis" seran tancades, clausurades i censurades definitivament.

L'objectiu és permetre que un grup de persones depenents del Ministeri de Cultura (una comissió cultural o comissió de propietat intel·lectual com ja he citat abans), tinguen la potestat de tancar pàgines web que, d'acord al seu propi criteri, vulneren els drets propietat intel·lectual prèvia autorització dels Jutjats Centrals del Contenciós Administratiu.

Com és possible que aquella gent tan "democràtica, moderna i social" no escolte a la població a la que suposadament representen? Com es possible que un ciutadà què lluita pels seus drets i pels del seu país siga ignorat d'aquesta manera?

Si compre una pel·lícula no es lícit que la compartisca amb qui jo desitge? Estic comprant un be individual i intransferible? Em sembla que no.

Sembla que som víctimes d'una lenta però constant retallada de llibertats, que progressivament augmenta la seua opressió. Portem cura, o d'ara en avant pagarem per cantar a la dutxa.

La violència de gènere

CMa Inés Caro Martínez, 1r Bat. A

ada vegada és més freqüent engegar la tele i escoltar a les notícies que una altra dona ha mort a mans de la seua parella, però que ja no ens afecta, s'ha convertit en un fet rutinari, com un nombre més en aqueixa llista de dolor.

Tanmateix, aquesta notícia és només la fi d'un llarg procés que comença amb petites discussions de parella que van apujant de to progressivament. I és que no és necessari que et colpegen perquè t'estiguen maltractant. Existix també, i a més de forma molt habitual, el maltractament psicològic. Aqueixa és, en la meua opinió, la forma més menyspreable de maltractar una persona: sense deixar cap senyal, cap prova, i fent la dona un ésser cada vegada més xicotet, més silencios, més indefens.

La història sol transcórrer de la mateixa manera i, encara que tots coneixem bé el procediment, la situació es repeteix una i altra vegada. El maltractador, en primer lloc, s'apodera de la seua víctima, l'absorbix, la fa pensar que ningú l'estima com ell i que tot el que fa és pel seu bé i el de la família. Amb el pas del temps, la víctima va quedant més apartada de la seua família i de les seues amistats, i quan ja està sola comencen els maltractaments físics. En els millors dels casos, la dona té el suficient valor per a abandonar la seua parella i denunciar el cas. Però, malauradament, això no sol ocórrer i roman al seu costat fins que un dia la violència d'aquest assolix el seu màxim exponent i l'acaba matant.

Portarà molt de temps eradicar la violència de gènere, i haurem començar a de fer-ho per totes aquelles coses que rebaixen la dona i, sobretot, educant els més menuts en un món d'igualtat i de respecte. A hores d'ara només ens queda donar suport a totes les dones que estiguen travessant aquesta situació, animar-les que denuncien i que no es queden callades, perquè tots junts podem superar aquesta lacra que és la violència de gènere.

Guanyadora d'un *ebook* (asclamàgic núm. **17**): **Andrea Valenzuela Pastor - 1r Batx. E**

Andrea Valenzuela Pastor, 1º Bach E

Al problema de les pomes, uno té 7 pomes i l'altre 5.

Al problema de la selva, passen 2 hores.

Participa i guanya!!

Envia'ns la solució als dos enigmes abans del 15 de maig del 2011 a larevista05@hotmail.com i participa en el sorteig d'un auriculars de disseny entre tots aquells que els hagen encertats. Posa el teu nom, cognoms i curs, "asclamàgic" en Assumpte i la solució als dos enigmes.

Un problema de decisió?

La Lourdes arriba a casa seua amb gana i amb fred. Vol encendre una estufa, un escalfador i una cuina, i tan sols té un llumí. Què encendrà primer?

El preu d'un objecte

Per un objecte es paguen 9 euros més la meitat del que val. Quant val l'objecte?

Pastís de poma

Miranda Azorín i Fátima Blasco - 3r A

INGREDIENTS:

250g de farina.
125g de mantega.
1 ou.
75g de sucre.
Crema pastissera.
2 pomes.

P

PREPARACIÓ:

posem la farina dins d'un bol. Fem un cercle i posem dins l'ou, el sucre i la mantega. Ho barregem i amassem fins que la massa no s'apegue als dits (es pot afegir una mica de llet si fa falta).

Estenem la massa amb un corró i després pelem i tallem les pomes. Col·loquem la massa en una pastissera (millor si és desmuntable) i a sobre la crema pastissera. A continuació disposem les rodanxes de poma.

Tot seguit hem de calfar el forn i coure el pastís durant 1:30 hores a 170°C fins que estiga daurat. Finalment hem de deixar refredar el pastís i per últim desmoltar-lo.

HOROSCOPS

TAURE

AMOR: Desesperada per fer-te un xicot/a? Estàs de sort: la teua recerca ha acabat. Ells correran cap a tu!

AMISTAT: Tots els teus amics/amigues s'enrecorden de tu per a contar-te les seues coses, encara que aquests dies vas a estar especialment sol·licitat/da. Tots/et voldran demanar consell!

CONSELL: Desdejuna sa. Una mica de fruita, llet i cereals et donaran energia i mantindràs la línia.

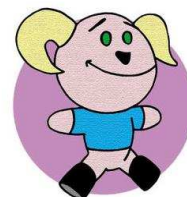

ÀRIES

AMOR: Les dues cares que sols mostrar de vegades causen malentesos. Perquè no intentes arreglar-lo amb el teu millor somriure? Ell/ella t'ho agrairà.

AMISTAT: Tots voldran quedar amb tu. Hauràs d'arreglar-te-les per a organitzar alguna cosa divertida per a tots.

CONSELL: Escolta els consells de la teua mare, encara que no ho cregues és pel teu bé.

BESSONS

AMOR: Tens un embolic tremend. T'agraden diversos xics/xiques i no saps amb quin quedar-te. Pren una decisió prompte!

AMISTAT: Amb tants compromisos quasi no tens temps per a estar amb aqueixa persona tan especial per a tu. Dedic-li més atenció perquè et necessita.

CONSELL: Intenta no estar tan distret/a en classe i a casa tindràs més temps per a les teues coses.

CRANC

AMOR: Pensar en el passat i en el que va poder haver estat i no va ser no és gens bo. És més pràctic mirar cap endavant i cercar gent nova a la qual conèixer.

AMISTAT: Sempre has estat el muscle en el qual plorar de tots/es els teus amics/amigues. Ells/es agraeixen infinitament poder contar amb tu en els moments més durs.

CONSELL: Pren-t'ho amb calma si veus que no pots seguir així .

BALANCES

AMOR: Estàs totalment enamorada. Gaudeix del moment, però no deixes que la rutina s'apodere de tu. Seria ideal fer alguna cosa nova. .

AMISTAT: Amb tant estrés quasi no vas a tenir temps d'estar amb els teus amics/amigues. Però elles/es s'encarregaran de recordar-te el molt que necessiten la teua companyia.

CONSELL: Intenta dur-te millor amb la teua família. Us vindria bé una mica de pau.

LEÓ

AMOR: Duus temps donant-li voltes al mateix. Realment creus que aqueix xic/a et fa feliç com et mereixes?

AMISTAT: La teua època de solitud va passar a la història. A partir d'ara t'apetirà un munt anar de festa en festa envoltada de tots els teus col·legues.

CONSELL: Intenta traure millor nota en castellà i no et confies.

CAPRICORN

AMOR: Ets un ànima lliure a la qual no li agraden els compromisos. Però ara ha aparegut un xic/a molt interessant. No contradigues al teu cor!

AMISTAT: Els teus amics/amigues estaran una mica gelosos/es del teu èxit i prompte s'adonaran de l'error que cometen!

CONSELL: Deixa de menjar tanta xocolata. Et torna boig però fa que t'isquen granets.

AQUARI

AMOR: Anar de flor en flor és el que has fet fins a ara, però t'emportaràs una sorpresa: una persona molt especial entrarà en la teua vida.

AMISTAT: Tenir una bona agenda és fonamental per a poder quedar amb tots els teus col·legues. Un cap de setmana, amb uns, altre amb altres...

CONSELL: Apunta't a activitats extraescolars, et permetrà conèixer molta gent que comparteix la seua passió per aqueixa activitat.

ESCORPI

AMOR: No sempre has estat sincera amb el teu amor i potser ara hauràs de rendir-li comptes. Necessita molt saber que compta amb la teua confiança.

AMISTAT: T'ho passaràs genial xarrant en un parc hores i hores amb els teus col·legues. No és necessari arruïnar-se per a divertir-se. El més important és la bona companyia!

CONSELL: No visques al teu món i adóna't de les coses que estan ocorrent al teu voltant.

SAGITARI

AMOR: Eres un ànima lliure a la qual no li agraden els compromisos. Però ara ha aparegut un xic/a molt interessant. No contradigues al teu cor!

AMISTAT: Les teues amigues estaran un poc distants amb tu però no et preocupes, prompte s'adonaran de l'error que cometen.

CONSELL: Coneix a gent nova i no et preocupes pel que diran, segur que la teua simpatia pot amb tot.

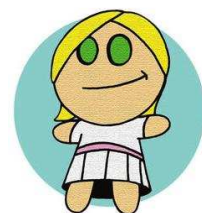

VERGE

AMOR: Les espurnes salten cada vegada que creues la mirada amb eixe xic/a en el qual t'has fixat ja fa algun temps. Qui dels dos es decidirà a donar el primer pas?

AMISTAT: Els teus dos millors amics/amigues et posaran en un destret. Voldran que et decidisques per un/a dels dos/dues. El millor és fer-los comprendre que ambdós/es són molt importants.

CONSELL: Segueix amb aqueix optimisme que tens.

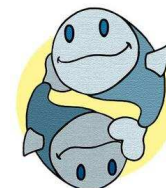

PEIXOS

AMOR: Encara no has pogut oblidar a eixe xic tan meravellós que vas conèixer fa poc. Pot ser que això siga amor de debò...

AMISTAT: Aquest canvi tan espectacular crearà alguna que altra enveja, encara que a tu et donarà exactament igual el que et diguen els altres.

CONSELL: Riu sovint, diuen que és el millor per a sentir-se bé.

Fet per: Andrea Martínez Blasco
2n A (BATX.)

Judit Borovoy - 1r A

El Escarabajo de Horus

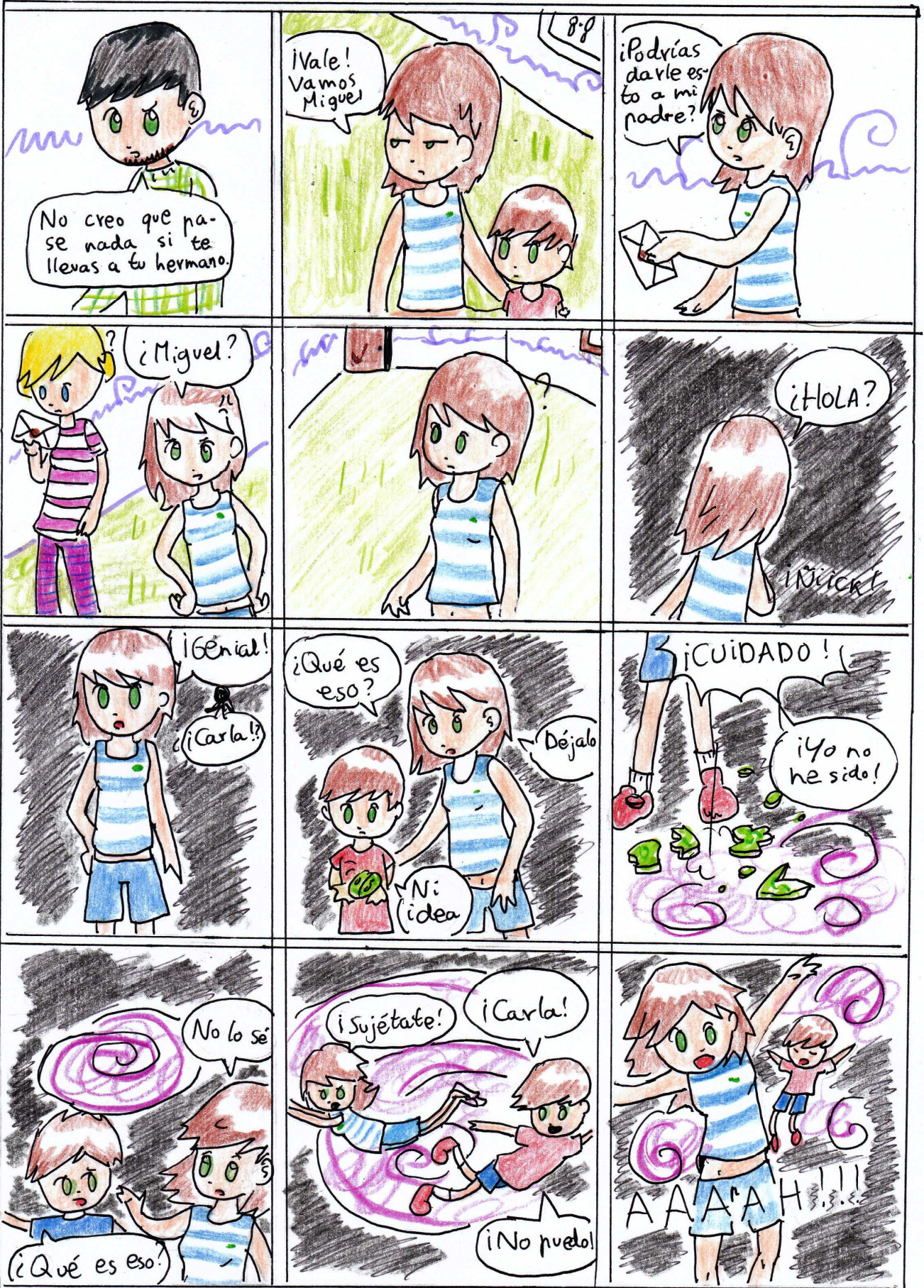
Resum del capítol 2 de *EL ESCARABAJO DE HORUS* de Rocío Rueda

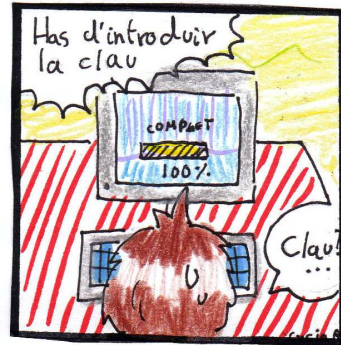
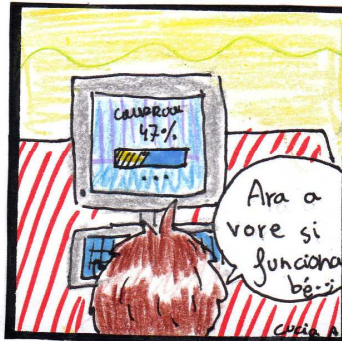
Carla és una xica de setze anys que s'havia traslladat a viure a París perquè al seu pare li havien ofert un treball de restaurador en el museu del Louvre. Aquella vesprada era la primera vegada que quedava amb una amiga, però el seu pare li havia dit que havia de cuidar del seu germà Miguel, cosa que no li va fer gens de gràcia.

Ja en el museu va haver d'anar a donar-li una carta al seu pare i li va dir al seu germà que l'esperara, però quan va tornar, ell ja no estava allí. S'havia ficat en una sala on va agafar una figura d'un curiós escarabat que se li va caure de les mans i dels fragments es va formar un remolí que els va succionar i els va traslladar a un altre temps i a un altre lloc.

Clàudia Garcia Abril - 1r A

I
L
A
C
L
A
S
?

PLA D'ANIMACIÓ A LA LECTURA

E

l Departament de Llengua Castellana i Literatura està promovent un pla d'animació a la lectura amb el títol de "Yo leo... ¿Y tú?" per a fomentar-la des dels primers cursos de l'ESO. Per a això s'han col·locat uns panells al costat de la Sala de Professors en els quals s'aniran penjant periòdicament treballs que vosaltres feu sobre les lectures de cada trimestre. En aquesta 2a avaluació hem conegut a 1r d'ESO moltes coses sobre el món egipci i els alumnes han exposat diverses activitats elaborades a partir del llibre *El escarabajo de Horus*: els seus déus, les principals ciutats de l'antiguitat, les principals construccions de l'època dels faraons, el llibre dels morts, un còmic sobre un dels capítols...

Però també volem que escrigueu i per a això el pla d'animació té altres dos apartats. Un d'ells és "Yo escribo... Y tú?" en el qual anem a anar exposant creacions vostres. L'altre apartat és "Jo opine... I tu?", en aquest anirem mostrant les vostres opinions i crítiques sobre llibres de lectura.

El pròxim trimestre promet ser molt interessant: la novel·la policíaca. Anem a llegir *El ojo de cristal* i *Charlie saldrá esta noche*. Prompte començareu a veure per l'Institut inspectors de policia, pistes, petjades... i **caldrà descobrir el misteri**.

NO ET QUEDES AL MARGE, PARTICIPA.

Tu també pots gaudir del plaer de la lectura.

(Traducció del castellà)

